

Per MartaF el dc., 11/11/2020 - 08:00

Als anys 90, jo era una nena que mirava el món amb il·lusió per descobrir-hi totes les meravelles que m'explicaven a classe, en una escola laica on les ciències naturals eren divertides perquè es podien tocar. Així, vam aprendre a estimar la natura com si fos una persona, però va ser a l'Ateneu Naturalista de la meua ciutat on vaig sentir que la terra també batejava. Era un moment d'esperança perquè encara hi érem a temps. Tothom s'ho creia i la televisió, també. Recordo que a TV3 feien Capità Planeta. Eren uns dibuixos animats americans que començaven amb aquesta frase: «El nostre món està amenaçat. Gaia, l'esperit de la Terra, no pot aguantar més la terrible destrucció que afecta el nostre planeta». I, al final de cada capítol, el superheroi del medi ambient se'n tornava al seu planeta dient que «El poder és teu!». I també hi havia la sèrie catalana El capità Enciam. Ell era el superheroi ecologista de casa nostra que ens ensenyava que els petits canvis són poderosos, començant per cadascú.

Ja fa gairebé trenta anys d'aquella onada ecologista que semblava que duraria per sempre. I ara? Només hem de continuar navegant perquè tots som humils capitans d'aquest canvi. Com diu Sant Francesc d'Assís: «Comença fent el que és necessari; després, el que és possible i, de cop i volta, estaràs fent el que era impossible».